

Commissie van Advies Volledige Schadevergoeding (CAVS)

2017/102 van 10 oktober 2017

CAVS: voorzitter: Prof. mr. S.D. Lindenberg; leden: Mr. J.P. de Jong en Dhr. H.J. Kleian

Kosten aanschaf drugs vergoeden?

Verzoeker is als gevolg van PTSS aan de drugs verslaafd geraakt en stelt dat de kosten van de aanschaf van drugs voor vergoeding in aanmerking zouden moeten komen. Dubbele redelijkheidstoets. Het gebruik van drugs was niet medisch geïndiceerd, en dit gebruik droeg naar moet worden aangenomen niet bij aan de gezondheid van verzoeker, doch integendeel daarvoor schadelijk was. Derhalve acht de Commissie het maken van de kosten daartoe niet redelijk in bovengenoemde zin, zodat deze kosten naar het oordeel van de Commissie naar civiel recht niet voor vergoeding in aanmerking komen. Bovendien oordeelt de Commissie dat het ministerie van defensie niet wordt geacht om bij te dragen in de kosten van de aanschaf van drugs, waarvan het gebruik in beginsel strafbaar is gesteld.

Advies

Inzake het geschil tussen de Minister van Defensie en de heer B., vertegenwoordigd door mr. V. Dolderman

Het geschil betreft de vergoeding van de kosten van de aanschaf van drugs.

Grondslag voor behandeling door CAVS

Bij besluit van de Minister van Defensie van 27 november 2015, nr BS2015021472, is per 1 september 2015 ingesteld de commissie van advies volledige schadevergoeding (CAVS), hierna te noemen de Commissie. Op grond van artikel 3 van voornoemd besluit brengt de Commissie op verzoek van de Minister advies uit over de aan de schadeberekening ten grondslag liggende uitgangspunten, indien de belanghebbende als bedoeld in artikel 1 van de uitvoeringsregeling volledige schadevergoeding en de Minister hieromtrent geen overeenstemming hebben bereikt. In casu is er sprake van een dergelijk geval. Het verzoek is ingediend door mr. Dolderman, namens belanghebbende, en heeft de Hoofd Directeur Personeel (HDP) namens Minister van defensie te kennen gegeven dat het geschil als verwoord door belanghebbende inderdaad aan de orde is.

Beschouwing

1. Inleiding

De Commissie heeft op 5 september 2017 documenten ontvangen van belanghebbende. Deze documenten zijn ook toegezonden aan DCJDV, zijnde de behandelaar namens het ministerie van

defensie. Van die zijde is op 28 september 2017 een reactie ontvangen. Vervolgens heeft de Commissie op 29 september, 3 oktober en 4 oktober 2017 reacties ontvangen van de zijde van belanghebbende, en op 2 en 6 oktober 2017 van DCJDV. Verder zijn geen documenten overgelegd.

2. Relevante feiten

Belanghebbende werd medio 1980-1981 als dienstplichtig militair uitgezonden naar Libanon. Als gevolg van deze uitzending werd op 1 februari 2016 vastgesteld dat belanghebbende door deze uitzending leed aan PTSS. Uit het aan voornoemd besluit ten grondslag liggende rapport Verzekeringsgeneeskundig onderzoek invaliditeitspensioen dd. 11 januari 2016 bleek dat naast de PTSS tevens sprake is geweest van een doorgemaakte verslavingsziekte, maar dat een beschouwing van het dienstverband daarvan achterwege wordt gelaten aangezien deze succesvol was behandeld. Een bezwaarschrift tegen dit besluit werd op 22 februari 2017 deels gegrond verklaard, en er werd een verergerend dienstverband aanvaard ten aanzien van de verslavingsziekte (aan cannabis)

Namens belanghebbende heeft mr. Dolderman gesteld dat er sprake is van dienstverband t.a.v. PTSS en de verslaving (aan cannabis). Uit het besluit 1 februari 2016 en de deels gegrondverklaring van het bezwaarschrift op 22 februari 2017 blijkt volgens belanghebbende dat verband met de uitoefening van de militaire dienst wordt aanvaard ten aanzien van de aandoeningen PTSS en verslaving. Zulks wordt door DCJDV niet weersproken, zodat de Commissie ervan uit gaat dat hieromtrent geen geschil bestaat tussen partijen.

3. Overwegingen

Ten aanzien van de vraag of de door belanghebbende geclaimde schade wegens de gemaakte kosten voor het gebruik van drugs voor rekening dient te komen van Defensie overweegt de Commissie het volgende.

Naar maatstaven van het civielrechtelijke schadevergoedingsrecht komen kosten waarvan een benadeelde stelt dat hij ze maakt in verband met het door hem opgelopen letsel op grond van art. 6:96 BW voor vergoeding in aanmerking als is voldaan aan de zogenaamde dubbele redelijkheidstoets: zowel het maken van de kosten als hun omvang moet, bezien naar het moment van het maken van die kosten, redelijk zijn. Zie voor in verband met letsel te maken kosten onder meer HR 2 november 1962, NJ 1963/61 (De Jonge Venezo).

Nu het gebruik van drugs niet medisch was geïndiceerd, en naar moet worden aangenomen niet bijdroeg aan de gezondheid van verzoeker, doch integendeel daarvoor schadelijk was, acht de Commissie het maken van de kosten daartoe niet redelijk in bovengenoemde zin, zodat deze kosten naar het oordeel van de Commissie naar civiel recht niet voor vergoeding in aanmerking komen. Daarom adviseert de Commissie de kosten onder de regeling niet te vergoeden.

De kosten zoals gevorderd kunnen dus wel worden gezien als vermogensschade in de zin van art. 6:95 en 6:96 BW, maar komen slechts binnen de grenzen van de door art. 6:96 BW genoemde redelijkheid voor vergoeding in aanmerking. Nu naar het oordeel van de Commissie de door belanghebbende opgevoerde kosten (anders dan in het door mr. Dolderman genoemde Wrongful birth-arrest (HR 21 februari 1997, NJ 1999/145), waarin de redelijkheid van het maken van kosten – uiteraard – niet in geschil was) die grenzen niet passeren, komt de nadere redelijkheidstoets in de zin van art. 6:98 BW niet meer aan de orde. De door mr. Dolderman genoemde uitspraak van de Rechtbank Amsterdam van 16 oktober 2015 betreft een volstrekt ander type geval, zodat die hier geen nadere bespreking behoeft.

Bij het voorgaande verdient opmerking dat, zoals door Defensie is erkend, kosten ter bestrijding van de verslaving binnen redelijke grenzen voor vergoeding in aanmerking komen.

Mr. Dolderman heeft daarnaast een beroep gedaan op het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Daarbij heeft hij verwezen naar de zaak Z., waarbij volgens mr. Dolderman een vergoeding voor de aanschaf van cannabis zou zijn verleend, maar deze vergoeding zou volgens mr. Dolderman zijn ‘weggeschreven onder algemene kosten o.i.d.’.

Van de zijde van Defensie is door DCJDV is aangevoerd dat kosten van drugs nooit worden vergoed door Defensie, dus ook niet in de door mr. Dolderman genoemde zaak.

De Commissie merkt op dat het Ministerie van Defensie niet wordt geacht om bij te dragen in de kosten wegens de aanschaf van drugs, waarvan het gebruik in beginsel strafbaar is gesteld.

De Commissie heeft geen onderbouwing van de stelling van mr. Dolderman aangetroffen. De Commissie is derhalve van oordeel dat een beroep op het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel faalt.

3. ADVIES

De Commissie adviseert om het verzoek tot vergoeding van de aanschaf van drugs af te wijzen.